

Posouzení rigorózní práce Mgr. Kateřiny Bobíkové

Nakládání s majetkem státu

Rigorózní práce se zabývá tématem, který se v rámci zpracování kvalifikačních prací objevuje pro svou specifčnost jen zřídka. Považuji proto zvolené téma za velmi aktuální s ohledem na to, že se úzce prolíná s obecnou občanskoprávní úpravou a konkretizuje ji. Z tohoto pohledu na řadě míst - po přijetí občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.- autorka upozorňuje na četnou propojenost ale i nesoulad mezi obecnou občanskoprávní úpravou a zákonem o majetku státu.

Rigorózní autorka v úvodu práce výstižně formuluje cíle své práce a současně uvádí vědecké metody, které v práci používá; v tomto svém zadání je velmi přesvědčivá a následně konzistentní v celé práci.

V práci se soustředila na problematiku nakládání s majetkem státu, nikoliv na problematiku hospodaření (k tomuto tématu sluší odkázat na práci S. Plívy, „Hospodaření s majetkem státu“, C.H.Beck, Praha 2001).

Rozlišuje dispozice v rámci státu a dispozice státu s nestátními subjekty; každá z nich má svá specifika.

Jak pojem „majetek státu“, tak i pojem „nakládání s majetkem státu“ v úvodu práce podrobně rozebírá včetně důležitého pojmu „nepotřebný majetek“

Správně upozorňuje na nové instituty, které občanský zákoník nově přinesl a s nimiž se musí právní úprav nakládání s majetkem státu vyrovnat. Čtenáře může nepochybně překvapit, že nová soukromoprávní úprava se v právní praxi často realizuje cestou výkladových stanovisek, směrnic, vyhlášek či doporučení, které mohou být v některých konkrétních případech vzdáleny původní představě zákonodárce. Obstála by tato praxe z pohledu ústavního poměření? Autorka organicky včlenila do zkoumané problematiky nové, resp. staronové instituty, které občanský zákoník upravil. Jde zejména o zásadu „superficies solo cedit“, o právo stavby, zákonného předkupního práva a přestavku. Správně upozorňuje, že superficiální zásada „dopadla na majetek státu s jistými komplikacemi“ (s.70). Tyto nové právní instituty zasluhují zvláštní pozornost, zejména se zřetelem k doposud neustálené praxi katastrálních úřadů (srov. autorčino upozornění na problematiku zápisu příslušenství/práva hospodaření

s majetkem státu do katastru nemovitostí na s. 71, dále na jen postupně se vyvíjející stanoviska ČÚZK- s. 71-72).

Autorka se pohybuje ve zkoumané právní oblasti juristicky elegantně s hlubokou znalostí věci. Rovněž literární, judikatorní a internetové zdroje jsou řádně uvedeny a využity k případné polemice nebo k vyjádření souhlasu.

Jazyk autorky je vytříbený, závěry jsou dobře formulovány s podloženými argumenty. Logická stavba práce je pro čtenáře srozumitelná a přívětivá.

Celkově hodnotím posuzovanou práci velmi kladně; autorka prokázala způsobilost důkladně zpracovat jen zdánlivě dílčí okruh problémů s významnými přesahy do právní praxe.

Posuzovaná práce přináší nemálo vlastních zamyšlení a podnětů pro právní praxi.

Předloženou rigorózní práci Mgr. Kateřiny Bobíkové doporučuji proto k obhajobě.

K rozpravě doporučuji otázku, zda právo zřídit na cizím pozemku stavbu, lze realizovat i prostřednictvím obligačních nástrojů (autorka uvádí výprosu, výpůjčku, nájem či pacht-s.84). Z textu autorky vyplývá závěr, že tyto obligační nástroje zřízení umožňují, jde však o stanovisko, které není sdíleno jednotně. Mohla by autorka při obhajobě svůj závěr argumentačně posílit?

V Praze dne 18.1.2019

Prof.JUDr. Jan Dvořák, CSc.